

TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2009. gada 1. oktobrī*

Lieta C-569/07

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko *Special Commissioners of Income Tax, London* (Apvienotā Karaliste), iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2007. gada 19. decembrī un kas Tiesā reģistrēts 2007. gada 24. decembrī, tiesvedībā

HSBC Holdings plc,

Vidacos Nominees Ltd

pret

The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs.

* Tiesvedības valoda — angļu.

TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs K. V. A. Timmermanss [*C. W. A. Timmermans*],
tiesneši Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*], K. Šimāns [*K. Schiemann*], J. Makarčiks
[*J. Makarczyk*] (referents) un L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*],

ģenerālvokāts P. Mengoci [*P. Mengozzi*],
sekretāre K. Štranca-Slavičeka [*K. Sztranc-Sławiczek*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procedūru un 2009. gada 15. janvāra tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- *HSBC Holdings plc* vārdā — R. Nortone [*R. Norton*], *solicitor*, kā arī I. Gliks
[*I. Glick*], *QC*, un D. Žovels [*D. Jowell*], *barrister*,
- Apvienotās Karalistes valdības vārdā — M. Hola [*M. Hall*] un I. Rao [*I. Rao*], kā arī
R. Tomass [*R. Thomas*], pārstāvji,
- Eiropas Kopienų Komisijas vārdā — R. Liāls [*R. Lyal*] un M. Afonso [*M. Afonso*],
pārstāvji,

noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2009. gada 18. marta tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- ¹ Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par Padomes 1969. gada 17. jūlija Direktīvas 69/335/EEK par netiešajiem nodokļiem, ko uzliek kapitāla piesaistīšanai (OV L 249, 25. lpp.), kas grozīta ar Padomes 1985. gada 10. jūnija Direktīvu 85/303/EEK (OV L 156, 23. lpp.; turpmāk tekstā — “Direktīva”), 10. un 11. panta, kā arī EKL 43., 49. un 56. panta vai jebkura cita Kopienų tiesību noteikuma interpretāciju.
- ² Šis lūgums tika iesniegts tiesvedībā *HSBC Holdings plc* (turpmāk tekstā — “*HSBC*”) un *Vidacos Nominees Ltd* pret *Commissioners of Her Majesty’s Revenue & Customs* [Lielbritānijas nodokļu iestādēm] jautājumā par nodokļa ar nosaukumu “stamp duty reserve tax” (turpmāk tekstā — “*SDRT*”) iekasēšanu, piemērojot 1986. gada Finanšu likuma (*Finance Act 1986*, turpmāk tekstā — “1986. gada Finanšu likums”) 96. pantu.

Atbilstošās tiesību normas

Kopienų tiesības

3 Direktīvas pirmajā un sestajā apsvērumā ir noteikts:

“tā kā Līguma mērķis ir radīt ekonomisku savienību, kuras pamatiezīmes ir līdzīgas atsevišķu valstu iekšējā tirgus pamatiezīmēm, un tā kā viens no pamatnosacījumiem, lai to nodrošinātu, ir veicināt brīvu kapitāla apriti;

[..]

tā kā priekšstats par kopējo tirgu, kura pamatiezīmes ir tādas pašas kā atsevišķu valstu iekšējam tirgum, paredz to, ka kopējā tirgū uzņēmēj sabiedrību kapitāla piesaistīšanas nodoklis būtu jāiekasē tikai vienreiz un šim nodoklim būtu jābūt vienādam visās dalībvalstīs, lai netraucētu kapitāla apriti”.

4 Direktīvas 4. pantā ir sniegts to darījumu saraksts, kuriem var uzlikt kapitāla nodokli, kurā tostarp figurē arī kapitāla sabiedrības izveidošana un tās pamatkapitāla palielināšana ar jebkādu aktīvu iemaksām.

5 Direktīvas 10. pantā ir noteikts aizliegums iekasēt cita veida nodokļus, izņemot kapitāla nodokli, par tās 4. pantā noteiktajiem darījumiem.

6 Direktīvas 11. pantā ir noteikts:

“Dalībvalstis neuzliek nekādus nodokļus:

a) akciju, citu kapitāla daļu vai citu tā paša tipa vērtspapīru vai to sertifikātu izveidei, emisijai, kotēšanas sākšanai biržā, laišanai tirgū vai darījumiem ar tiem neatkarīgi no tā, kas tos emitē;

b) aizņēmumiem, arī valsts obligācijām, kas ir sagādāti, izdodot parādzīmes vai citus tirgojamus vērtspapīrus, neatkarīgi no tā, kas tos emitē, kā arī jebkādām formalitātēm, kas uz tiem attiecas, vai šādu parādzīmju vai citu tirgojamu vērtspapīru izveidei, emisijai, kotēšanas sākšanai biržā, laišanai tirgū vai darījumiem ar tiem.”

7 Tomēr saskaņā ar šīs pašas direktīvas 12. panta 1. punkta a) apakšpunktu dalībvalstis var, atkāpjoties no tās 10. un 11. panta noteikumiem, iekasēt “vērtspapīru pārvedumu nodokļus neatkarīgi no tā, vai nodokļi ir uzlikti saskaņā ar nemainīgu likmi vai ne”.

- 8 Saskaņā ar direktīvas 7. panta 1. punktu šim valstīm ir jāatbrīvo no kapitāla nodokļa darījumi, kuriem 1984. gada 1. jūlijā bija piešķirts atbrīvojums no nodokļa vai kuriem uzliktā nodokļa likme bija 0,5 % vai mazāka. Runājot par citiem darījumiem, par kuriem var tikt iekasēts kapitāla nodoklis atbilstoši šai direktīvai, — tos var atbrīvot no nodokļa vai tiem piemēro vienu likmi, kas nepārsniedz 1 %.

Valsts tiesības

- 9 Piemērojot 1986. gada Finanšu likuma 87. panta 1. punktu, visiem akciju vai citu ar nodokli apliekamu vērtspapīru pārvedumiem, kas tiek veikti pret atlīdzību, ir piemērojams *SDRT* ar likmi 0,5 % no vērtspapīru vērtības vai no pārveduma cenas. *SDRT* nav jāmaksā, ja akciju īpašumtiesību nodošana tiek veikta, izmantojot vērtspapīru pārveduma formulāru, kas ir pienācīgi apzīmogots saskaņā ar 1986. gada Finanšu likuma 92. pantu.
- 10 1986. gada Finanšu likuma 87. panta 1. punkts ir piemērojams tikai “ar nodokli apliekamiem vērtspapīru” pārveduma darījumiem. Jēdziens “ar nodokli apliekami vērtspapīri” ir definēts šī likuma 99. pantā un attiecas uz Apvienotajā Karalistē nodibinātu sabiedrību emitētām akcijām vai akcijām, kuras emitē ārvalsts sabiedrības, ja šīs akcijas ir reģistrētas Apvienotās Karalistes reģistrā vai “piesaistītas” Apvienotajā Karalistē dibinātu sabiedrību emitētām akcijām, kā arī atsevišķām tiesībām šādās akcijās vai uz šādām akcijām. 1986. gada Finanšu likuma 86. panta 4. punktā ir noteikts, ka nodoklis ir jāmaksā neatkarīgi no darījuma vietas un pušu domicila.

11 1986. gada Finanšu likuma 96. panta 1. un 2. punktā ir noteikts:

“1. Izņemot [..] zemāk minētos 97. un 97.a pantu, *SDRT* jāmaksā, piemērojot šo pantu, šādos apstākļos:

- a) kad persona A, kuras komercdarbība vai daļa no tās ir kliringa pakalpojumi ar nodokli apliekamu vērtspapīru pirkšanas un pārveduma darījumos, ir noslēgusi vienošanos ar trešo personu par šādu pakalpojumu sniegšanu un

- b) saskaņā ar šo vienošanos ar nodokli apliekamie vērtspapīri tiek nodoti vai emitēti A vai trešās personas labā, kuras komercdarbība vai daļa no tās ir vērtspapīru glabāšana A vārdā.

2. [..] saskaņā ar šo pantu maksājamā nodokļa likme tiek noteikta 1,5 % apmērā:

- a) no emisijas cenas, ja vērtspapīri tiek emitēti;

b) no pārveduma cenas, ja vērtspapīru īpašumtiesības tiek nodotas pret atlīdzību;

c) citos gadījumos no vērtspapīru vērtības.”

¹² Klīringa pakalpojuma jēdziens nav definēts likumā. Atbilstoši nodokļu administrācijas rokasgrāmatai par zīmognodevām šis jēdziens ir jāsaprot šādi:

“14.10. Klīringa pakalpojumus parasti veido vērtspapīru glabāšanas un darījumu ar šiem vērtspapīriem pārvaldīšanas, veicot grāmatvedības grāmatojumu, sistēma. Vērtspapīrus sistēmā var glabāt nenoteiktu laiku, neskatoties uz faktisko īpašumtiesību maiņu; tos glabā klīringa sistēmas pārvaldītāja sabiedrība vai tās pilnvarotais, un ar tiem var veikt darījumus bez dokumentiem par īpašumtiesību nodošanu.

14.11. Klīringa pakalpojumi ir plaši izplatīti kontinentālajā Eiropā. Bieži vien akcijas ir uzrādītāja akcijas, un šī sistēma ļauj nodrošināt [to] fizisko drošību (uzrādītāja sertifikāti tiek glabāti seifā), tādā veidā atvieglojot darījumus ar vērtspapīriem un norēķinus.

14.12. *SDRT* netiek uzlikts to vērtspapīru īpašumtiesību nodošanas nolīgumiem, kurus glabā klīringa pakalpojumu [sistēmā].”

- 13 Pēc sākotnējā nodokļa nomaksas 1986. gada Finanšu likuma 90. panta 5. punktā ir noteikts atbrīvojums no parasti maksājamā nodokļa saskaņā ar šī likuma 87. pantu par īpašuma nodošanas darījumiem, kas tiek veikti, izmantojot klīringu.
- 14 1986. gada Finanšu likuma 97.a pantā ir noteikts, ka klīringa pakalpojuma sniedzējs ar tiešo nodokļu administrācijas piekrišanu var izvēlēties, ka zīmognodeva un *SDRT* tiek iekasēti saskaņā ar šo pantu. 1986. gada Finanšu likuma 97.a panta izvēle stājas spēkā dienā, kad tiešo nodokļu administrācija klīringa pakalpojuma sniedzējam paziņo savu piekrišanu. Tik ilgi, kamēr ir spēkā šī izvēle, zīmognodeva un *SDRT* tiek iekasēti saistībā ar klīringa pakalpojumiem, uz kuriem attiecas šī izvēle (piemēram, visiem pārvedumiem vai emisiju saskaņā ar 1986. gada Finanšu likuma 96. panta 1. punktu), tādā veidā, kā tas būtu noticis neatkarīgi no 1986. gada Finanšu likuma 96. panta [piemērošanas]. Līdz ar to, ja šāda izvēle tiek izdarīta un tai saņemta piekrišana, darījumiem, kurus veic, izmanto klīringu, tiek uzlikts nodoklis pēc parastās likmes 0,5% apmērā un nekāda veida nodoklis nav jāmaksā par šo konkrēto vērtspapīru iekļaušanu klīringa pakalpojumā [sistēmā].
- 15 1986. gada Finanšu likuma 97. panta 4. punktā ir noteikts atbrīvojums no nodokļa, kurš ir noteikts 1986. gada Finanšu likuma 96. pantā, akciju emisijai apmaiņā pret citām akcijām, kas tiek glabātas "klīringa pakalpojuma sistēmā", ja akciju emitentam vai nu pieder kontrolpakete citā sabiedrībā, vai tā piederēs apmaiņas piedāvājuma rezultātā. 1986. gada Finanšu likuma 97. panta 6. punkta ietekme ir tāda, ka šī sistēma ir piemērojama tikai tad, ja arī citas akcijas ir ar nodokli apliekami vērtspapīri.

Pamata tiesvedība un prejudiciālais jautājums

- 16 No lēmuma par prejudiciāla jautājuma uzdošanu izriet, ka 2000. gada 7. jūnijā *HSBC*, Apvienotajā Karalistē dibināta sabiedrība, kura šajā valstī ir arī nodokļu maksātāja,

izteica publisko piedāvājumu iegādāties visas *Crédit commercial de France* (turpmāk tekstā — “*CCF*”), kas ir Francijā dibināta akciju sabiedrība un nodokļu maksātāja Francijā, kuras akcijas tika kotētas Parīzes biržā, akcijas.

- 17 Piedāvājums bija izteikts *CCF* akciju pirkšanai naudā, bet tas ietver arī iespēju mainīt abu sabiedrību akcijas atbilstoši proporcijai — trīspadsmit *HSBC* akcijas pret vienu *CCF* akciju. Lai šo pēdējo iespēju padarītu pievilcīgāku *CCF* akcionāriem, kas dzīvo Francijā, *HSBC* ieguva tiesības tikt kotēta Parīzes biržā. Saistībā ar šo kotēšanu *HSBC* bija jāatver rēķins uz sava vārda *société interprofessionnelle pour la compensation des valeurs mobilières* [starpprofesionālā vērtspapīru klīringa sabiedrībā] (*Sicovam*), proti, Francijas klīringa sistēmā, kurai laikā, kad notika fakti pamata lietā, piederēja monopols uz Parīzes biržā kotētām akcijām. Tātad pastāvēja trīs veidi, kā iegūt *HSBC* akcijas apmaiņā pret *CCF* akcijām, proti:

- ar *Sicovam* — Francijas klīringa sistēmas Parīzes biržā kotētām akcijām — starpniecību;

- ar *CREST* — Lielbritānijas norēķinu sistēmas par nesertificētām akcijām — starpniecību, un

- tās reģistrējot pēc nominālvērtības *HSBC* akcionāru reģistrā un izsniedzot akciju apliecību.

- 18 *HSBC* piekrita samaksāt visu *SDRT*, kas būtu jāmaksā par tām akcijām, ar kurām darījums notika ar *Sicovam* starpniecību. Pretējā gadījumā piedāvājums būtu finansiāli neizdevīgs un tādējādi maz interesētu daudzos Francijas akcionārus.
- 19 *HSBC* akcijas, kas tika emitētas kā samaksa par *CCF* vērtspapīriem, bija “ar nodokli apliekami vērtspapīri” 1986. gada Finanšu likuma 99. panta 3. punkta izpratnē. Tās emitējot kliringa pakalpojumu sabiedrības labā, proti, pamata lietā — *Vidacos Nominees Ltd*, *Sicovam* pilnvarotās Apvienotajā Karalistē, bija jāmaksā *SDRT* saskaņā ar 1986. gada Finanšu likuma 96. panta 1. un 2. punktu pēc likmes 1,5 % no šo akciju cenas vai vērtības. Savukārt attiecībā uz divām citām opcijām, emitējot akcijas, nebija jāmaksā nedz zīmognodeva, nedz *SDRT*. Tikai katras vēlākas nodošanas gadījumā bija iekasējams nodoklis pēc likmes 0,5 %.
- 20 No lēmuma par prejudiciāla jautājuma uzdošanu izriet, ka *CCF* akcionāri izvēlējās saņemt 255 607 131 *HSBC* akcijas ar *Sicovam* starpniecību. Starp šīm akcijām bija apmēram 105 miljoni jeb 41 % tādu, kuras jau bija izņemtas no *Sicovam* un divas nedēļas tika tirgotas Londonas biržā. Vēlāka šo akciju nodošana, izmantojot *CREST*, tika aplikta ar *SDRT* pēc parastās likmes 0,5 % apmērā.
- 21 Turklāt *HSBC*, kuras akcijas joprojām tiek kotētas Parīzes biržā, piedāvā saviem akcionāriem iespēju saņemt dividendes akcijās, nevis naudā. Tomēr, kad tās *HSBC* akcijas, kas dod tiesības uz dividendēm, tiek glabātas *Sicovam*, tad akcijas, kas tiek emitētas kā dividendes, tiek emitētas *Sicovam* labā, jo tās saskaņā ar šo sistēmu tiek reģistrētas uz šīs sabiedrības vārda. Tā kā šīs akcijas ir pamatā *SDRT* uzlikšanai pēc likmes 1,5 %, šīs ar nodokli saistītās izmaksas ietekmē *HSBC* Francijas akcionārus, kuriem pieder akcijas ar *Sicovam* starpniecību, tādā veidā, ka šie akcionāri saņem par 1,5 % mazāk akciju nekā citi akcionāri.

22 *HSBC* iesniedza lūgumu atmaksāt *SDRT*, kas ir samaksāts pēc 1,5 % likmes par *Sicovam* labā emitētām akcijām. Kad nodokļu administrācija noraidīja šo lūgumu, tā iesniedza prasību *Special Commissioners*.

23 Šajos apstākļos *Special Commissioners* nolēma apturēt lietas izskatīšanu un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

“Vai [..] Direktīvas [..] 10. vai 11. pants vai EKL 43., 49. vai 56. pants, vai jebkura cita Eiropas Kopienų tiesību norma dalībvalstij (turpmāk tekstā — “pirmā dalībvalsts”) neļauj akciju pārvedumu vai emisiju klīringa pakalpojumu sniedzējam aplikt ar nodokli 1,5 % apmērā, ja:

a) pirmajā dalībvalstī nodibināta sabiedrība (turpmāk tekstā — “A sabiedrība”) piedāvā iegādāties fondu biržā kotētas citā dalībvalstī (turpmāk tekstā — “otrā dalībvalsts”) nodibinātas sabiedrības (turpmāk tekstā — “B sabiedrība”) akcijas apmaiņā pret A sabiedrības akcijām, emitējot tās otrās dalībvalsts fondu biržā;

b) B sabiedrības akcionāriem ir izvēle saņemt A sabiedrības jaunās akcijas vai nu:

— akciju apliecības veidā, vai

- neapliecinātā veidā, izmantojot darījumu norēķinu sistēmu pirmajā dalībvalstī, vai

- neapliecinātā veidā, izmantojot klīringa pakalpojumu otrajā dalībvalstī;

- c) pirmās dalībvalsts tiesību akti īsumā noteic, ka:
 - gadījumā, ja akcijas tiek emitētas akciju apliecības veidā (vai neapliecinātā veidā, izmantojot vērtspapīru darījumu sistēmu pirmajā dalībvalstī), nodoklis nav jāietur par akciju emisiju, bet par katru nākamo akciju pārvedumu, kad ieturams nodoklis saskaņā ar 0,5 % likmi no pārveduma vērtības; bet,

 - akcijas klīringa pakalpojumu sniedzējam pārvedot vai emitējot neapliecinātas, tiek iekasēts nodoklis (ja akcijas tiek emitētas) saskaņā ar 1,5 % likmi no emisijas vērtības vai (ja akcijas tiek pārvestas pret atlīdzību) saskaņā ar 1,5 % likmi no pārveduma vērtības, vai (visos pārējos gadījumos) saskaņā ar 1,5 % likmi no akciju vērtības un par tālāko akciju (vai tiesību uz akcijām) pārvedumu, ko veic, izmantojot klīringu, nodoklis netiek iekasēts;

 - klīringa pakalpojumu sniedzējs, saņemot kompetentās nodokļu iestādes atļauju, drīkst izvēlēties, ka netiek iekasēts nodoklis par akciju pārvedumu vai emisiju klīringa pakalpojuma sniedzējam, bet tā vietā nodoklis tiek ieturēts

par katru akciju pārvedumu, ko veic, izmantojot klīringu, saskaņā ar 0,5 % likmi no pārveduma vērtības. Kompetentā nodokļu iestāde var prasīt (un pašlaik tā prasa) kā nosacījumu savas piekrišanas sniegšanai par šādu izvēli, ka klīringa pakalpojumu sniedzējam, kas vēlas izdarīt šādu izvēli, jāizveido un jāuztur spēkā pasākumi (kurus nodokļu iestāde uzskata par apmierinošiem), lai klīringa pakalpojuma ietvaros ieturētu nodokli un lai ievērotu vai nodrošinātu to regulējošo noteikumu ievērošanu;

- d) otrās dalībvalsts fondu biržā spēkā esošie pasākumi noteic, ka visas tās teritorijā emitētās akcijas jātur neapliecinātā veidā, izmantojot vienu klīringa pakalpojuma sniedzēju, kas nodibināts otrā dalībvalstī, kura īpašnieks nav izdarījis iepriekš minēto izvēli?”

Par prejudiciālo jautājumu

²⁴ Ar savu jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai direktīvas 10. un 11. pants, kā arī EKL 43., 49. vai 56. pants vai citi Kopienų tiesību noteikumi aizliedz tāda nodokļa iekasēšanu, kāds ir pamata lietā, akciju emisijas, kuru veic, izmantojot klīringa pakalpojumu, laikā.

²⁵ Vispirms ir jāatgādina, ka direktīvā izsmēloši ir saskaņoti gadījumi, kādos dalībvalstis var piemērot kapitāla nodokli kapitāla piesaistīšanai (šajā nozīmē skat. 2007. gada 7. jūnija spriedumu lietā C-178/05 Komisija/Grieķija, Krājums, I-4185. lpp., 31. punkts).

- 26 Kā Tiesa jau ir nospriedusi, ja jautājums ir par saskaņošanu Kopienas līmenī, tad ar to saistītie valsts pasākumi ir jānovērtē atbilstoši šiem saskaņošanas pasākuma noteikumiem un nevis atbilstoši EK līguma normām (šajā nozīmē skat. 2001. gada 13. decembra spriedumu lietā *C-324/99 DaimlerChrysler, Recueil*, I-9897. lpp., 32. punkts, un 2008. gada 24. janvāra spriedumu lietā *C-257/06 Roby Profumi, Krājums*, I-189. lpp., 14. punkts).
- 27 No tā izriet, ka, lai atbildētu uz prejudiciālo jautājumu, Tiesai ir jāinterpretē tikai direktīva.
- 28 Vispirms ir jāuzsver, ka direktīvas mērķis, kā izriet no preambulas, ir veicināt brīvu kapitāla apriti, kas tiek uzskatīta par būtisku ekonomiskas savienības, kuras pamatiezīmes ir līdzīgas iekšzemes tirgus pamatiezīmēm, radīšanā. Šāda mērķa sasniegšana nozīmē, ka attiecībā uz nodokļiem, kas tiek uzlikti kapitāla piesaistišanai, ir jāatceļ netiešie nodokļi, kas līdz šim bija spēkā dalībvalstīs, un to vietā jāpiemēro nodoklis, kuru iekasē vienu reizi kopējā tirgū un vienā līmenī visās dalībvalstīs.
- 29 Šajā sakarā direktīvā atbilstoši tās pēdējam apsvērumam cita starpā ir paredzēts atcelt netiešos nodokļus, kuriem ir tādas pašas īpašības kā kapitāla nodoklim vai vērtspapīru zīmognodevai, kuru saglabāšana var apdraudēt paredzēto mērķu sasniegšanu. Šie netiešie nodokļi, kuru iekasēšana ir aizliegta, ir uzskaitīti direktīvas 10. un 11. pantā.
- 30 Direktīvas 12. panta 1. punkta noteikumi nosaka izsmeltošu to nodokļu un nodevu sarakstu, kas nav kapitāla nodoklis un kurus var uzlikt kapitāla sabiedrībām, atkāpjoties

no direktīvas 10. un 11. panta, sakarā ar šajos noteikumos paredzētajiem darījumiem (skat. 1988. gada 2. februāra spriedumu lietā 36/86 *Investeringsforeningen Dansk Sparinvest, Recueil*, 409. lpp., 9. punkts). Direktīvas 12. pants, it īpaši tā 1. punkta a) apakšpunkts, attiecas uz “vērtspapīru pārveduma nodokļiem neatkarīgi no tā, vai nodokļi ir uzlikti saskaņā ar nemainīgu likmi vai ne”.

- 31 Pamata lietā darījums, par kuru uzliek *SDRT*, ir īpaša darījuma īstenošana saistībā ar vērtspapīru, kuri no jauna tika emitēti sakarā ar publiska iepirkuma piedāvājumu, iegādi. Šajā ziņā, kā atgādinājis ģenerālvokāts savu secinājumu 23. punktā, *HSBC* akcijas, kas iekļautas klīringa pakalpojuma [sistēmā], lai tās apmainītu pret *CCF* akcijām, bija jaunas kapitāla palielinājumam atbilstošas akcijas.
- 32 Jāatgādina, ka atļaut iekasēt nodokli vai nodevu par jauna emitēta vērtspapīra pirmreizēju iegūšanu faktiski nozīmē uzlikt nodokļus pašai šī vērtspapīra emisijai, jo attiecībā uz kapitāla piesaistīšanu tā ir visa darījuma neatņemama daļa. Vērtspapīru emisija pati par sevi ir nepietiekama, un tai ir nozīme tikai tad, kad šie vērtspapīri iegūst pircējus (2004. gada 15. jūlija spriedums lietā C-415/02 Komisija/Belģija, Krājums, I-7215. lpp., 32. punkts).
- 33 Lai direktīvas 11. panta a) punktam būtu lietderīga iedarbība, jēdzienā “emisija” šīs normas kontekstā ir jāietilpst vērtspapīru pirmreizējai iegūšanai to emisijas ietvaros (skat. iepriekš minēto spriedumu lietā Komisija/Belģija, 33. punkts).
- 34 Šajā sakarā interpretēt jēdzienu “pārvedums”, kas ir direktīvas 12. panta 1. punkta a) apakšpunktā, tādā nozīmē, kādu tam piešķir Apvienotās Karalistes valdība un Eiropas Kopienų Komisija, proti, ka *SDRT* pēc likmes 1,5 % būtu nodoklis par akciju pārvedumu “abonementa” (“season ticket”) veidā, nozīmētu liegt direktīvas 11. panta a) punktam tā

lietderīgo iedarbību un apstrīdēt skaidro nošķiršanu, kas ir ieviesta ar direktīvas 11. panta a) punktu un 12. panta 1. punkta a) apakšpunktu, starp jēdzieniem “emisija” un “pārvedums”. Šādas interpretācijas rezultātā tomēr ar nodokli varētu tikt aplikts emisijas darījums, kurš, noteikti iekļaujot arī jauno emitēto vērtspapīru iegādi, atbilstoši šai normai papildus kapitāla nodoklim nav apliekams ne ar kādu nodokli.

35 Tādējādi pirmreizējā vērtspapīru iegāde to emisijas ietvaros nav uzskatāma par tādu, kas veido “pārvedumu” direktīvas 12. panta 1. punkta a) apakšpunkta nozīmē, un attiecīgi uz nodokli par šo pirmreizējo iegūšanu neattiecas šajā noteikumā norādītā atkāpe.

36 Turklāt tāds nodoklis kā *SDRT* nav uzskatāms par realitātē piemērojamu pārvedumiem nākotnē, jo, kā norādījis arī ģenerāladvokāts savu secinājumu 38. punktā, saistībā ar šādiem pārvedumiem, kuri turklāt ir hipotētiski, nav noteikta ne dz nodokļa bāze, ne dz šī nodokļa maksātājs.

37 Ņemot vērā šos apsvērumus, jākonstatē, ka tiktāl, ciktāl par jauniem vērtspapīriem pēc kapitāla palielināšanas tiek iekasēts tāds nodoklis kā *SDRT*, šis nodoklis ir tāda aplikšana ar nodokli direktīvas 11. panta a) punkta izpratnē, kuru šis noteikums aizliedz.

38 Līdz ar to uz uzdoto jautājumu ir jāatbild, ka direktīvas 11. panta a) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas aizliedz iekasēt tādu nodokli, par kādu ir pamata lieta, akciju emisijas, kuru veic, izmantojot klīringu, laikā.

Par tiesāšanās izdevumiem

³⁹ Attiecībā uz lietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Tiesāšanās izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto lietas dalībnieku tiesāšanās izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (otrā palāta) nospriež:

Padomes 1969. gada 17. jūlija Direktīvas 69/335/EEK par netiešajiem nodokļiem, ko uzliek kapitāla piesaistīšanai, kas grozīta ar Padomes 1985. gada 10. jūnija Direktīvu 85/303/EEK, 11. panta a) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas aizliedz iekasēt tādu nodokli, par kādu ir pamata lieta, akciju emisijas, kuru veic, izmantojot kliringu, laikā.

[Paraksti]